

Näkyvä Kirkko

Seuraavalla sivulla **kirjoitamme ”näkymättömän kirkon” opista**, joka yritetään johtaa **tietyistä raamatunkohdista. Käsittelemme nämä raamatunkohdat yksityiskohtaisesti. Tämä oppi ei ole ole sopuosinnissa Uuden testamentin kanssa.** Termi ”näkymätön kirkko” ei pelkästään puutu Raamatusta; ainoakaan Jeesuksen tai apostolien ajatus tai lausahdus ei viittaa siihen. **Maailma näkee kirkon — kirkko on siis näkyvä. Jeesus tuns vain käsitteen näkyvä kirkko.**

Sisällys

- 1 Oppi ”Näkymättömästä kirkosta”
- 2 Alkuseurakunnan tilanne
- 3 Seurakunnan puhtaus ja pyhyys
- 4 Raamatunkohtia, joihin viitataan argumentteina ”Näkymättömälle kirkolle”
 - 4.1 Vertaus vehnästä ja rikkaviljasta sekä nuotasta
- 5 Muita väärinymmärrettyjä raamatunkohtia
 - 5.1 Kirje Timoteukselle 2:16-21

Nykyisten niin sanottujen kristittyjen kirkkokuntien aktiiviset jäsenet ovat tietoisia, että heidän (”uskovaisten”, ”jälleensyntyneiden”, ”omistautuneiden”) rinnalla myös ”nimikristityt” tai ”sunnuntaikristityt” ovat kirkon jäseniä. Nämä eivät ole vielä päättäneet antaa elämänsä Jeesukselle tai eivät koskaan tule tekemään sitä. Vaikka viimeksi mainituilla ei ole suhdetta Jeesukseen, ottavat he enemmän tai vähemmän osaa seurakunnan tilaisuuksiin, rukoilevat, laulavat ja nauttivat ehtoollista muiden kanssa.

Miten tämä on mahdollista? Onko tämä oikein, vai olemmeko tekemisissä tilanteen kanssa, joka on Raamatun opin vastainen?

Nykyinen tilanne selitetään usein **niin sanotun ”näkymättömän kirkon” opilla**, jonka voimme tiivistää seuraavasti:

🔗 1 Oppi ”Näkymättömästä kirkosta”

- ”Näkyvän” kirkon ja ”näkymättömän” kirkon välille tehdään ero.
- ”Näkyvä” kirkko (kirkko instituutiona) on kaikkien nähtävissä. Siihen kuuluvat niin uskavaiset kuin ei-uskavaisetkin ”kristityt”(!). Tällaisia ”kirkkoja” on monta (luterilainen kirkko, katolinen kirkko, helluntaiseurakunta ja erilaiset pienet ja suuret ”kirkot”).
- Näiden lomassa piilee yksi, näkymätön kirkko. Tähän kuuluvat kaikki ”jälleensyntyneet” kristityt, jotka ovat yhdessä ei-uskovien kanssa näkyvissä kirkoissa. Jeesus ottaa tämän näkymättömän kirkon luokseen tullessaan takaisin. Tuolloin näkymätön kirkko tulee näkyviin.
- ”Uskavaiset” ajattelevat vain Jumalan näkevän heidän kanssaan olevien ”ei-uskovaisten” sydämen. Nämä epäuskoiset tulevat ehkä jonain päivänä uskoon tai kuolevat ei-uskavaisina. ”Uskavaiset” näkevät tehtävänsä olla heille valona ”kirkossa” levittämällä evankeliumia ”sisältöpäin”.

Tätä oppia yritetään perustella tietyillä raamatukohdilla, joita käsittelemme tarkemmin myöhemmin. Ensinnäkin haluamme kuitenkin muiden raamatunpaikkojen avulla osoittaa, **kuinka kaukana yllä mainittu oppi ja käytäntö ovat Raamatullisesta käytännöstä ja arvoista. Vain uskovaisten voi olla kristillisen seurakunnan jäsen**

— ei ihminen, joka ei ole antanut elämänsä Jeesukselle ja tyytyy tuohon hengelliseen tilaansa.

📌 2 Alkuseurakunnan tilanne

Voimme lukea ensimmäisestä, Pietarin helluntaisaarnan jälkeen syntyneestä Jerusalemin seurakunnasta seuraavaa:

”Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu” (*Apostolien teot 4:32a*)

”Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä. Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniaassa. Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot.” (*Apostolien teot 5:12-14*)

Se tosiasia, ettei kukaan muista uskaltanut liittyä uskovaisiin, ei tarkoita, että kristityt olisivat muodostaneet eristäytyneen piirin tai pysytelleet erossa ihmisistä, jotka olivat valmiit liittymään heihin. Näemme kuinka innokkaasti he levittivät evankeliumia ja kuinka Jumala lisäsi seurakuntaan ihmisiä, jotka pelastuivat (ks. myös Apostolien teot 2:47). ”Ulkopuolisia” olivat ne, jotka eivät halunneet palvella Jeesusta koko elämällään. Evankeliointi ja kristittyjen elämä johtivat ihmiset tekemään selkeän päätöksen. Seurakunnassa oli varmasti myös lyhyempiä ajanjaksoja vieraana ei-uskovia, jotka tehtyään parannuksen liittyivät seurakuntaan, mutta ei puolisydämistä ihmismassaa, joista vuosien tai vuosikymmenien jälkeen jotku ehkä tekevät parannuksen tai vain pitävät kiinni uskonnollisesta ulkokuoresta elämänsä loppuun asti.

Ei-uskovan tullessa seurakuntaan koko seurakunta tutki ja paljasti hänen ”sydämensä salaisuudet”:

”Jos seurakunnan yhteisessä kokouksessa kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisi ulkopuolisia tai epäuskoisia, he varmasti sanoisivat, että te olette järjiltänne. Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku epäuskoinen tai ulkopuolinen tulisi paikalle, hän joutuisi kaikkien koeteltavaksi ja tutkittavaksi ja hänen sydämensä salaisuudet paljastuisivat. Silloin hän heittäytyisi kasvoilleen maahan, rukoilisi Jumalaa ja tunnustaisi: ’Jumala on todella teidän keskuudessanne.’ ” (*Ensimmäinen kirje korinttolaisille 14:23-25*)

Koko seurakunta antoi Jumalan johdattaa itseään ja antoi kaikkensa, jotta seurakuntaan tullut vieras ymmärtäisi, mistä hänen on tehtävä parannus. Tämä prosessi oli pidempi tai lyhyempi, mutta johti kuitenkin jokaisen tekemään päätöksen. Paavali kuvailee tässä raamatunkohdassa positiivista päätökstä: ihmistä, joka tekee parannuksen. Negatiivista tapausta ei suoranaisesti kuvailla, mutta koska jokainen tulija koeteltiin ja tutkittiin, voimme päätellä, että kristityt näkivät myös, jos joku ei ollut halukas tekemään parannusta. Siinä tapauksessa ei selvästi ollut pohjaa sille, että ko. vieras ottaisi jatkossa osaa seurakuntayhteyteen.

Löydämme kuitenkin Apostolien teoista tapauksen **Simon, noidan**, kanssa. Vaikuttaa siltä, ettei Filippus evankelioidessaan huomannut, että monien uskoontulleiden joukossa Simon ei todella muuttanut ajattelutapaansa ja asennettaan [1]. Näin ollen Simon onnistui huijaamaan muitakin kristittyjä jonkin aikaa. Tämä kävi kuitenkin pian ilmi, ja Pietari reagoi hyvin päämäärätietoisesti:

”Kun Simon näki, että ne, joiden päälle apostolit panivat kätensä, saivat Hengen, hän

tarjosi heille rahaa ja sanoi: 'Antakaa minullekin tuollainen valta, että kenen päälle panen käteni, se saa Pyhän Hengen.' Mutta Pietari sanoi hänelle: 'Kadotukseen joudut rahoinesi, kun luulet, että Jumalan lahja on rahalla ostettavissa! Sinulla ei ole tässä osaa eikä arpa, sillä sinä et ole vilpitön Jumalan edessä. Käänny siis tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa! Kenties hän antaa ajatuksesi anteeksi. Minä näen, että sinä olet myrkkyä täynnä ja vääryys pitää sinua kahleissaan.' Silloin Simon sanoi: 'Rukoilkaa minun puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään tuollaista, mitä sanoitte!' " (Apostolien teot 8:18-24)

Näemme samanlaisen **tiukan otteen** tapauksissa, joissa henkilöt, jotka ajattelivat tai elivät toisin kuin Jeesus ja Apostolit opettivat, luikertelivat seurakuntaan.

"Teidän joukkoonne on näet luikerrellut ihmisiä, joista jo kauan on ollut tuomio kirjoitettuna. Nämä jumalattomat kääntävät meidän Jumalamme armon riettaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiaamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen." (Juudaksen kirje 4)

Juudas halusi ilmaista, ettei tuollaisilla ihmisillä ole paikkaa seurakunnassa. **Jos joku pääsikin luikertelemaan seurakuntaan** haluamatta olla Jumalalle alamainen, näemme ylläolevasta esimerkistä, että **se oli mahdollista vain lyhytaikaisesti eikä sen katsottu olevan normaalia.**

Samanlaisen tilanteen löydämme ensimmäisestä *Johanneksen kirjeestä 2:18-20*:

"Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme. Teillä on voitelu Pyhäältä, ja kaikilla teillä on tieto."

Johannes kirjoittaa ihmisistä, jotka jo tietyn ajan ovat olleet seurakunnassa, mutta eivät olleet kristittyjä vaan eksyttäjiä. Näyttää siltä, että nämä kristityt, joille Johannes kirjoittaa, eivät arvoneet eksyttäjien motiiveja tarpeeksi. Johannes näkee sen vuoksi tarpeelliseksi selittää kirjeessään enemmän, jotta heillä olisi parempi perusta arvioimiseen. Hän kirjoittaa valossa vaeltamisesta (luku 1:6,8,10) ja Jeesuksen käskyjen pitämisestä (luku 2:3-6). Hän viittaa yhä uudelleen kristittyjen keskinäiseen rakkauteen (veljesrakkaus: 2:9-11; 3:14-18,23; 4:7-8,20-22) yhteydessä parannukseen synneistä (luku 3:4-10). Tähän erottamattomasti kuuluvana kristittyjen "tunnusmerkinä" Johannes mainitsee oikean uskon: Jeesuksen oikean opin (luku 2:22-23; 4:2-3). Hän varta vasten kehottaa kristittyjä koettelemaan niiden ihmisten opin, joiden kanssa he tulevat tekemisiin.

"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan." (luku 4:1)

Vaikka Johannes rajoittaa tämän tiettyyn harhaoppiin näiden kristittyjen tilanteessa, ei se varmastikaan tarkoita, että hän olisi ajatellut ja kirjoittanut muista harhaopeista toisin. Johannes **tekee kirjeessään selvän eron kirjeen saajien ja ei-kristittyjen**, (jotka siis eivät enää olleet seurakunnassa) välille.

Myös muista raamatunkohdista käy selväksi, että Jeesus ja Uuden testamentin kirjoittajat kehottavat vastustamaan kaikkia harhaopettajia ja erottautumaan heistä (Ks. Matteus 24:23-26; Apostolien teot 20:31; Toinen kirje Timoteukselle 3:1-9; Johanneksen ilmestys 2:13-16).

⚓ 3 Seurakunnan puhtaus ja pyhyys

Jos seurakunnan jäsen oli tehnyt syntiä siinä mitassa, että hän teki itsensä opetuslapseuteen kelpaamattomaksi, eikä halunnut tehdä parannusta lukuisista avuntarjoamisyrityksistä, rohkaisuista ja kehotuksista huolimatta, seurakunta katkaisi yhteyden hänen kanssaan. Hänet erotettiin kirkosta Jeesuksen käskyn mukaisesti:

”Jos veljesi tekee syntiä, ota asia puheeksi kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut hänet takaisin. Mutta ellei hän kuule sinua, ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, sillä ’jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla’. Ellei hän kuuntele heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Ja jos hän ei tottele seurakuntaakaan, suhtaudu häneen kuin pakanaan tai publikaaniin. Totisesti: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te vapautatte maan päällä, on myös taivaassa vapautettu.” (*Matteuksen evankeliumi 18:15-18*)

Juutalaiset eivät halunneet olla tekemisissä ei-juutalaisten kanssa, koska katsoivat heidän olevan epäpuhtaita (Apostolien teot 10:28). He ajattelivat samoin myös rahanhimoisista publikaaneista, jotka tekivät kompromisseja roomalaisten kanssa (Matteuksen evankeliumi 9:10-11). Vaikka tämä kategorinen torjunta olikin epäoikeudenmukaista, oli se yleinen juutalainen käytäntö. Jeesus viittaa tähän tosiasiaan osoittaakseen mitä on Jumalan tahdon mukainen erottautuminen: syy erottautumiseen ei ole kansalaisuus tai yhteiskuntaluokka vaan ihmisen sydämen asenne, kun hän ei ota apua vastaan vaan haluaa pitää kiinni synnistään.

”Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa. Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin teidän keskuudestanne? Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin läsnäollen, puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen teon on tehnyt, on sittenkuin olemme, te ja minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen voima, tulleet yhteen Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun [2] lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä. Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan? Peratkaa pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamattomat; sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.” (*Ensimmäinen kirje korinttolaisille 5:1-7*)

Muutamaa jaetta myöhemmin Paavali jatkaa:

”Nyt täsmennän vielä: jos jotakuta sanotaan veljeksi mutta hän on siveetön tai ahne, epäjumalanpalvelija, pilkkaaja, juomari tai riistäjä, älkää olko tekemisissä hänen kanssaan. Älkää edes aterioiko tällaisen kanssa. Ei kai minun asiani ole tuomita ulkopuolisia? Ettehän tekään tuomitse muita kuin omaan piiriinne kuuluvia. Ulkopuoliset

tuomitsee Jumala. 'Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha.' " (Ensimmäinen kirje korinttolaisille 5:11-13)

Joku saattaa kysyä, mitä Paavali sitten tarkoittaa puhuessaan pitkämielisyydestä ja toivosta samassa kirjeessä (1.Korinttolaiskirje 13). Eikö Paavaliilla ollut enää toivoa, että syntinen avaisi sydämensä Jumalalle? Paavaliilla oli toivoa, mikä käy selväksi jakeesta 5: "...lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä." Erottaminen seurakunnasta pystyi vielä herättämään tuon ihmisen näkemään syntinsä vakavuuden Jumalan edessä, niin että hän kaikesta huolimatta pystyisi vielä tekemään parannuksen. Siitä huolimatta tai ehkäpä juuri sen vuoksi (!) Paavali näytti seurakuntaan kuulumiselle olevan selkeät ehdot. **Jumalan seurakunta ei voi olla seurakuntayhteydessä ihmisen kanssa, joka pitää kiinni synnistä** Tuo ihminen hylkää Jumalan eikä hänellä ole yhteyttä JUMALAAAN. Sen vuoksi olisi tuollaisen ihmisen harhaanjohtamista, jos hän voisi pysyä seurakunnassa. Sen lisäksi hän vaikuttaa muihin "hapantaikinain" lailla. On suuri vaara, että muutkaan seurakunnan jäsenet eivät enää arvioi ko. syntiä tarpeeksi vakavasti ja sitten itsekin lankeavat kyseiseen syntiin. Jos erotettu kuitenkin myöhemmin kääntyy synneistään päättään vakaasti elää pyhää, puhdasta elämää, hän voi palata seurakuntaan.

Ensimmäiset kristittyjen seurakunnat vaalivat tällä tavoin puhtauttaan. Näin oli mahdollista, ettei seurakunnassa ollut pitempiaikaisesti ei-uskovia. Muuten Paavali ei olisi voinut kutsua heitä kirjeissään "pyhiksi" (esim. Ensimmäinen kirje korinttolaisille 1:1-3; Toinen kirje korinttolaisille 1:1-2; Kirje roomalaisille 1:1-7) [3] .

Uudessa testamentissa nimike "pyhä" viittaa kaikkiin kristittyihin (Apostolien teot 9:13; Kirje efesolaisille 5:3; filippiläisille 4:21-22 ja heprealaisille 3:1). Kaikki kristityt ovat pyhiä, ja vain ne ihmiset kuuluvat kirkkoon, jotka suostuvat Jumalan pyhitykseen ja antavat Jumalan hallita elämässään (Kirje heprealaisille 12:14; efesolaisille 5:5; ja galatalaisille 5:19-21) Tämä ei tarkoita, että kristityt olivat synnittömiä (minkä näkee erityisesti korinttolaisille lähetetyistä kirjeistä), vaan "Jeesuksen pyhittämiä" (1. Korinttolaiskirje 1:2), jotka olivat ottaneet vastaan Jeesuksen anteeksiantamuksen ja pelastuksen. Kyseessä ovat ihmiset, jotka syntiä tehtyään antavat oikaista itseänsä ja haluavat muuttua. Niin kirkko kokonaisuutena kuin sen jokainen, yksittäinen jäsenkin taistelee syntiä vastaan. **Kristitty ei voi elää kaksoiselämää.** Hän ei voi palvella Jumalaa maailma sydämessään. **Samalla tavoin ei kirkossakaan ole paikkaa syntiselle, joka ei halua muuttua** (Matteus 6:24 ja 10:38-39; Johannes 12:25-26; Jaakobin kirje 4:4;Ensimmäinen Johanneksen kirje 2:15-17 ja 2:4-6; Johanneksen evankeliumi 12:25-26).

Jos kristityt eivät ota etäisyyttä ihmisiin, jotka pitävät kiinni maailmallisesta elämäntyylistä vaan ovat seurakuntayhteydessä heidän kanssaan, he antavat ulkopuolisille väärän kuvan kirkosta ja kristillisestä elämästä. Sen lisäksi he pettävät myös niitä "uskonnollisia" jäseniä, jotka pitävät itseään kristittyinä ("sillä ovathan he kirkon jäseniä"), niin että näiden on hyvin vaikea näkevä tarpeensa tehdä parannus. Loppujen lopuksi he itse erkaantuvat oikealta tieltä menettäen suhteensa Jumalaan.

"Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: 'Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani'. Sentähden: 'Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias.' "

(Toinen kirje korinttolaisille 6:14-18)

Jumala voi ottaa huostaansa lapsina ne, jotka erottautuvat epäuskoisista^[4]. **Myös seurakuntaan viittaava kreikkalainen sana *ἐκκλησία* (ecclesia) tarkoittaa yhteisö, joka on kutsuttu ulos.** Antiikin kreikassa oli tapana, että kreikkalaiset lähettivät kutsuivat kansalaiset ulos taloistaan ottamaan osaa virallisiin kokoontumiisiin. Samalla tavalla myös evankeliumin julistajat kutsuvat Jumalan seurakunnan ulos maailmasta.

Näemme, että **ensimmäisten kristittyjen seurakuntien käytäntö poikkeaa täysin nykyisten kirkkokuntien käytännöstä.** Nykyään kuka tahansa voi tulla ”kirkon” jäseneksi (muutaman muodollisuuden kautta), ja kirkosta erottaminen on harvoin käytäntö. Tämä vaatisi intensiivistä seurakuntayhteyttä, rakkautta ja antaumusta. Ihmisten täytyisi osoittaa todellista mielenkiintoa toistensa elämää ja ajattelutapaa kohtaan ja nähdä toisensa Jumalan silmin. Jumalan sanan ja totuuden täytyisi olla jokaisen mittapuu arviointiin, auttamiseen ja kehottuksiin. Jokaisen täytyisi myös olla valmis vetämään raamatulliset seuraukset, jos ihmiset eivät todella halua muuttua.

⚓ 4 Raamatunkohtia, joihin viitataan argumentteina ”Näkymättömälle kirkolle”

Tämä raamatunvastainen käytäntö on kuitenkin jo ennen meidän aikakauttamme syntynyt ongelma. Niinpä myös oppi näkymättömästä seurakunnasta kehiteltiin sen teoreettiseksi tueksi hyvin varhain, käsi kädessä kirkon maailmallistumisen kanssa. **Jo neljännen vuosisadan** donatolaiskiistassa Augustinus väärästi raamatunkohtia ylläpitääkseen, jotta uskosta langenneet piispat hyväksyttäisiin edelleen kirkkoon; toive teki tilaa harhaopille.

⚓ 4.1 Vertaus vehnästä ja rikkaviljasta sekä nuotasta

Augustinus väitti kirkon olevan rinnakkain elävien hyvien ja pahojen **”sekoittunut kokonaisuus”** (corpus permixtum) perustellen tätä vertauksella vehnästä ja rikkaviljasta (Matteus 13:24-30,36-43) ja **vertauksella nuotasta** (Matteus 13:47-50).

”Jeesus esitti heille toisen vertauksen taivasten valtakunnasta: ”Mies kylvi peltoonsa hyvää siementä. Mutta kun kaikki nukkuivat, hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja meni pois. Kun vilja nousi oraalle ja alkoi tehdä tähkää, rikkaviljakin tuli näkyviin. Työmiehet menivät silloin isäntänsä luo ja sanoivat hänelle: ’Herra, etkö sinä kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen on tullut rikkaviljaa?’ Isäntä sanoi heille: ’Se on vihamieheni työtä.’ Miehet kysyivät silloin häneltä: ’Tahdotko, että menemme kitkemään sen pois?’ ’En’, hän vastasi, ’te voitte rikkaviljaa kootessanne nyhtää sen mukana vehnääkin. Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti. Kun sen aika tulee, minä sanon korjuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimpuiksi, että se poltettaisiin. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.’ ” (Matteus 13:24-30)

”Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka laskettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja. Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rantaan, istuutuivat ja lajittelivat hyvät kalat koreihin mutta viskasivat huonot pois. Samoin käy maailman lopussa: enkelit tulevat, erottavat pahat vanhurskaista ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä itketään ja kiristellään hampaita.”

(Matteus13:47-50)

Augustinus selitti pellon ja nuotan olevan seurakunta piittaamatta siitä, että Jeesus itse tulkitse ensimmäisen vertauksensa eri tavoin:

Sitten Jeesus lähetti väkijoukon pois ja meni sisälle. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta.” Hän vastasi heille: ”Mies, joka kylvi hyvää siementä, on Ihmisen Poika. Pelto on maailma. Hyvä siemen tarkoittaa niitä, jotka kuuluvat taivasten valtakuntaan, rikkavilja niitä, jotka ovat Paholaisen vallassa. Paholainen, joka kylvi rikkaviljaa, on Saatana, elonkorjuu on maailman loppu, ja korjuumiehet ovat enkeleitä. Niin kuin rikkavilja kootaan ja hävitetään polttamalla, niin tapahtuu maailman lopussa. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka viettelevät pahaan ja harjoittavat vääryyttä. Enkelit heittävät heidät tuliseen pätsiin, ja siellä itketään ja kiristellään hampaita. Mutta Jumalan omat loistavat silloin Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!” (Matteus 13:36-43)

Jakeen 38 mukaan pelto on maailma. Se, jotka tulkitsee tämän vertauksen pellon olevan seurakunta, osoittaa, että hänen tuntemansa seurakunta on yhtä maailman kanssa. Paavali kirjoittaa kuitenkin filippiäisten seurakunnalle seuraavasti:

”... jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, nuhteettomia Jumalan lapsia tämän kieroutuneen ja turmeltuneen sukukunnan keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet taivaalla, kun pidätte esillä elämän sanaa, ja minä voin Kristuksen tulemisen päivänä ylpeillä siitä, että en ole turhan vuoksi ponnistellut ja nähnyt vaivaa.” (Kirje filippiäisille 2:15-16)

Seurakunta loistaa maailmassa eikä siis voi olla identtinen maailman kanssa.

Kun Ihmisen Poika kerää jumalattomia valtakunnastaan (Matteus 13:41), **viittaa Jeesus valtakunnalla** — ottaen huomioon edellä mainitut faktat — luotuun maailmaan. Jeesus on koko maailman Herra eikä pelkästään seurakunnan. (Vrt. Johanneksen evankeliumi 1:11, jossa myös koko maailmaa kutsutaan lihaksi tulleen Sanan eli Jeesuksen omaisuudeksi.)

Samoin kuva nuotasta ei viittaa seurakuntaan. Se, että Jeesus vertaa taivaan valtakuntaa nuottaan ei välttämättä tarkoita, että nuotta viittaa seurakuntaan. Toisissa vertauksissa hän vertaa taivaan valtakuntaa kuninkaaseen, kauppiaseen jne. Kukaan ei ajattelisi näistä vertauksista, että kuningas tai kauppias symbolisoisivat seurakuntaa.

Jeesus käytti ilmausta ”taivaan valtakunta”, kun hän halusi selittää jotain Jumalan valtakunnasta. ”Jumalan valtakunta” (Matteus: ”taivasten valtakunta”) tarkoitti juutalaisille Messiaksen kuningaskuntaa. Jeesus halusi vertauksillaan pääasiassa korjata juutalaisten maallista mielikuvaa messiaanisesta kuningaskunnasta.

Jeesuksen aikakautelaiset juutalaiset odottivat Messiaan toimivan mahtavana kuninkaana ja oikeudenmukaisena tuomarina: hänen odotettiin vapauttavan kansansa vieraan maahan sorrosta ja hävittävän pahat ihmiset maan päältä (ks. Johannes kastajan puhetta: Luukas 3:7-9). Jeesus halusi oikoa tämän mielikuvan: hän ei ollut tullut hallitsemaan maallisena kuninkaana tai toteuttamaan tuomiota. Tuomio tulee viimeisenä päivänä, mutta siihen asti hyvät ja pahat elävät rinnakkain tässä maailmassa.

Hänen valtakuntansa on hengellinen valtakunta, joka on voittanut maailman hengellisellä tavalla:

”Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.” (Johannes 16:33)

⚓ 5 Muita väärinymmärrettyjä raamatunkohtia

5.1 Kirje Timoteukselle 2:16-21

”Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus, jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylönousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon. Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: ”Herra tuntee omansa”, ja: ”Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee”. Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten. Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.”

Talo, jonka Paavali mainitsee jakeessa 20, on kirkko, ja usein ajatellaan, että astiat jaloa ja halpaa käyttöä varten viittaavat ihmisiin, jotka ovat yhdessä seurakunnassa.

On totta, että talo viittaa kirkkoon, sillä myös tekstiyhteydessä on kyse elämästä seurakunnassa: Paavali kehoittaa kristittyjä erottautumaan selvästi gnostikoista. Näiden harhaopettajien oppi levisi kuin syöpä, ja he olivat sotkeneet jo monien uskon. Mutta keitä ovat astiat jaloa ja halpaa käyttöä varten? Kreikankielisessä tekstissä käytetään sanaa τιμη [time] = kunnia, arvo, suuruus (suomen käännöksessä ”astia jaloa käyttöä varten”) ja sen vastakohtaa ατιμία [atimia] = ”epäkunnia” (suomen käännöksessä ”astia halpaa käyttöä varten”). Ne juurtuvat verbeistä τιμάω [timaō] = arvostaa, kunnioittaa ja ατιμάζω [atimadzo] = ”ei arvostaa”. Myös 1. Korinttolaiskirjeessä (1. Kor. 12:23) Paavali käyttää sanaa, joka on johdettu sanasta τιμη: ατιμότερος [atimoteros] = halveksittu (suomen käännöksessä ”vähemmän kunniakkaita”). Tämä raamatunkohta voi auttaa meitä ymmärtämään, mitä Paavali tarkoittaa astioilla jaloa ja halpaa käyttöä varten 2. Timoteuskirjeessä.

”Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.” (1. Kor. 12:12-13)

”Silmä ei saata sanoa kädelle: ”En tarvitse sinua”, eikä myöskään pää jaloille: ”En tarvitse teitä”. Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä; ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme; mutta ne, joita emme häpeä, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan.”
(1. Kor. 12:21-25)

Kunniakkaat ja vähemmän kunniakkaat (heikommat) jäsenet ovat epäämättä kristittyjä, koska tämän raamatunkohdan sanoma on nimenomaan, että jokainen kristitty on riippumatta lahjoistaan yhtä arvokas hänessä asuvan Pyhän Hengen vuoksi. Kuten jokainen ruuminjäsen on yhteydessä päähän ja sille kuuliainen, on myös jokainen seurakunnan jäsen yhteydessä Kristukseen. Tämä raamatunkohta rikkoo Augustinuksen kehittelemän ”corpus permixtum”:n. Ruumis on todellisuudessa siten sekoittunut, että eri jäsenillä on erilaisia lahjoja ja he ovat eri tasoilla kuuliaisuuden suhteen, mutta ei siten, että toisilla on suhde Jumalaan ja toisilla ei.

Tämä raamatunkohta auttaa myös ymmärtämään ”astioiden” merkityksen 2. Timoteuskirjeessä. **”Astiat jaloa käyttöä varten” ja ”astiat halpaa käyttöä varten” eivät tarkoita uskovia ja ei-uskovia jäseniä, vaan (asiayhteydestä johtuen) jäseniä, jotka ovat vahvoja uskossa ja opissa, sekä jäseniä, jotka ovat heikompia ja saattavat antaa harhaopettajien vaikuttaa itseensä.** ”Tämänkaltaisista puhdistautuminen” on samanlainen ajatus kuin Jakeessa 19 ”Luopukoon vääryydestä jokainen...”. Kreikankielisessä tekstissä käytetään sanaa απο τουτων[apo touton] (suomen käännöksessä ”tämänkaltaisista”), joka tarkoittaa kirjaimellisesti ”näistä”. **”Nämä” ei viittaa astioihin halpaa käyttöä varten** (edes ne, jotka puhuvat näkymättömän kirkon puolesta, eivät voi ajatella, että he eivät halua erottautua kirkossa olevista ei-uskovista) **vaan harhaoppeihin ja -opettajiin.** ”Astia halpaa käyttöä varten” on antanut harhaopettajien vaikuttaa itseensä, mutta jos hän erottautuu siitä, tulee hänestä ”astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.”

Sähköposti-osoite*

Viesti*

Lähetä

Footnotes

1. Kohdan syvempään ymmärtämiseen: Jakeen 12 voi suomentaa kreikasta myös: ”Myös Simon oli vakuuttunut.”
2. Ei ole kyse siitä, että saatanalla olisi erityistä valtaa kiduttaa syntisiä, vaan että se, joka ei ole osa seurakuntaa, on osa maailmaa, jonka herra saatana on Jeesuksen sanojen mukaan (Joh. 14:30). Kun syntinen asetetaan vastakkain maailman kanssa, voi se parhaassa tapauksessa johtaa ”lihan turmioon” eli luopumiseen syntisestä asenteesta.
3. Samanlaisen puhuttelutavan näkee myös muissa kirjeissä: Room.1:1-7, Fil.1:1, Kol.1:1-4, 2. Piet.1:1-4

4. Katso myös Pietarin helluntaisaarna: Apostolien teot 2:40: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta."

© 2022 www.kristityt.info - Kaikki oikeudet pidätetään.

Ellei muuten mainittu, on raamatun tekstit "Pyhästä Raamatusta (1933/1938)"

Tätenollen hyväksymme kotisivuihimme viittaamisen linkillä missä tahansa toisella internetsivulla.

Näiden sivujen levittäminen muuttamattomassa, täydellisissä muodossa henkilökohtaiseen käyttöön on sallittu.

Jokainen muunmuotoinen käyttö tai julkaisu on mahdollista vain hyväksynnällämme.